

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 14 0 У 004042 19 Увп
Бања Лука, 12.5.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Едине Чупељић предсједника вијећа, те Страхиње Ђурковића и Смиљане Мрше чланова вијећа, уз учешће Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби Правобранилаштво Р. С., Б. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 12.3.2019. године тужене Управа ..., у предмету излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 У 004042 19 У од 20.8.2019. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 12.5.2021. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Тужилац се одбија са захтјевом за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Управа ..., Подручна јединица В. - Комисија ... број ... од 24.10.2018. године. Првостепеним рјешењем тачком 1 диспозитива утврђен је садржај непокретности у Привременом листу непокретности/пописном листу (ПЛН) број 607 к.о. В. ..., који се састоји од а) земљишта означеног као к.ч. бр. 495 и б) објекта на парцели број 495. Тачком 2 диспозитива одлучено је да се на непокретностима из тачке 1 утврђује право својине у корист М. С. из В. са 1/1 дијела. Истовремено је тачком 3 диспозитива рјешења утврђено да на предметном земљишту нема терета и ограничења. Тачком 4 диспозитива одређено је да ће се у катастру непокретности извршити упис података о непокретностима и носиоца права на непокретностима, како је то наведено у тачки од 1 до 3 диспозитива овог рјешења. Тачком 5 диспозитива је одређено да ПЛН 607 к.о. В. 1, чини саставни дио овог рјешења.

Одбијање тужбе образложено је позивом на одредбу члана 73 став 1 те чланове од 75 до 84 Закона о премјеру и катастру Републике Српске („Сл. гласник РС“ број 6/12, 110/16 и 62/18, у даљем тексту: Закон о премјеру и катастру) којима је регулисано излагање података на јавни увид и утврђивање носиоца права на изложеним непокретностима. Према подацима катастарске евиденције, земљишних књига и других исправа којима се доказују право на непокретностима (уговори, судске одлуке, као и одлуке других надлежних органа) и на бази књиге уложених уговора, Комисија

... Наводи се да је за катастарску општину В. ... извршена дигитализација аналогног у дигитални катастарски план, па да је предметна парцела добила стварну површину од 391 м² према ПЛ те да површина према ПЛН износи 392 м², разлика износи 1 м², а у односу на зк. ул. 250 м², која је мања за 142 м² у односу на површину уписану у ПЛН, а што је у складу са формулом из члана 47 став 2 Правилника о дигиталном геодетском плану што се не сматра несагласношћу са подацима, па будући да је извршена тачна идентификација парцела и објашњено наведено одступање то се наводи тужбе указују неоснованим. Неосновано је позивање тужиоца на друго рјешење тужене број 21.04/951-2261/18 од 31.01.2019. године којим је поништено првостепено рјешење и предмет враћен на поновно одлучивање из разлога што првостепени орган није утврдио како је дошло до разлике у површини парцела старог и новог премјера, нити је образложио свој одговор на ту примједбу, јер је, у овом случају, тужена детаљно образложила како је дошло до ове разлике и о томе дала довољне и увјерљиве разлоге. Суд је одбацио приговоре тужбе у погледу повреде одредби члана 6, 8 и 123 Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП).

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужилац побија њену законитост, због повреде закона и повреде прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари. У захтјеву истиче да су учињене повреде из члана 8 и 123 ЗОУП. Додаје, да тужена погрешно наводи, а нижестепени суд прихвата, да се приликом излагања примјењују подаци из катастарског операта, а не из земљишне књиге, при чему није јасно на основу чега је суд закључио да је наведено одступање у границама дозвољеног. Напомиње да је тужена у другом предмету 21.04/951-2261/18 уважила жалбу и поништила првостепено рјешење чиме је заузела другачији правни став. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи, а тужиоцу досуде трошкови управног спора према исказаном трошковнику.

У одговору на захтјев тужена је остала код разлога датих у образложењу оспореног акта.

М. С., заинтересовано лице у овом управном спору, у одговору на захтјев истиче да су наводи захтјева неосновани, а да је побијана пресуда правилна и законита.

Размотривши захтјев, одговоре тужене и заинтересованог лица, побијану пресуду и цјелокупне списе предметне управне ствари, на основу члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), одлучено је као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

На основу одредбе члана 76 став 1 Закона о премјеру и катастру, излагање података у циљу оснивања катастра непокретности према подацима катастра земљишта и катастра непокретности земљишне књиге и књиге уложених уговора обавља Комисија ... (К.) коју формира Управа за једну или више катастарских општина.

На основу одредбе члана 79 став 1 тог закона, К. сваком правном и физичком лицу за које су прикупљени подаци и адресе и за чије се непокретности врши излагање, најкасније осам дана прије дана излагања података, упућује позив да у означено

вријеме дође у радну просторију комисије и да донесе све исправе које служе као доказ о правима на непокретностима које су предмет излагања.

Дакле, на излагање података позива се оно физичко или правно лице које има уписано неко право на непокретностима које су предмет излагања.

Према одредби члана 86 став 1 истог закона, К., на основу чињеница утврђених у поступку излагања података, доноси рјешење које садржи податке о непокретностима, означање права на непокретностима и носиоце тог права, ограничења везана за располагање непокретностима, налог за упис података о непокретностима и носиоцима права на непокретностима. Пописни лист са подацима о непокретностима и правима на непокретностима саставни је дио рјешења из става 1 овог члана (став 2).

Полазећи од наведених одредби, произлази да је К. овлашћена да врши излагање на јавни увид података о непокретностима, утврђује садржај непокретности и означава носиоца права на тим непокретностима.

Стога је правилно првостепеним рјешењем утврђен садржај непокретности и одређен носилац права на тим непокретностима у складу са одредбама члана 77 до 87 Закона о премјеру и катастру.

Тужилац у захтјеву понавља приговоре о којима су се изјаснили прво тужена у оспореном акту, а затим и нижестепени суд у побиијаној пресуди, па те разлоге које су дали управни органи и нижестепени суд прихвата и овај суд као правилне, тако да их неће овом приликом понављати, поготово што се Врховни суд о тим приговорима у више својих пресуда већ изјашњавао.

Комисија је након извршене идентификације предметних парцела од стране вјештака геодетске струке и изјашњења странака правилно утврдила садржај ПЛН број 607 к.о. В. ... и одредила носиоца права на тим непокретностима, па је правилно оспорени акт одржан на снази, а тужба одбијена као неоснована.

Овај суд налази да су нижестепени суд, као и претходно тужена, правилно оцијенили као неоснован приговор тужиоца у односу на разлику површине на предметној парцели јер је до одступања у површини наведене парцеле дошло приликом преноса података са аналогног у дигитални катастарски план, будући да је разлика по пл. у површини од 1 м².

Истина, ова парцела по новом премјеру има већу површину од површине наведене у земљишној књизи (250 м²), али је то од стране вјештака геометра и тужене објашњено чињеницом да се непокретности излажу на основу података премјера извршеног у Гаус Кригеровој пројекцији која се ради у размјери 1:2500, или 1:1000 или 1 : 1500, а стари премјер се ради у размјери 1: 6250, те да према налазу вјештака парцела новог премјера одговара двјема парцелама старог премјера. Из наведених разлога је дошло до те разлике у површини предметне парцеле која је у катастарском оператру уписана са површином од 391 М², а у пописни лист је уписана са површином од 392 м² које одступање је у границама дозвољеног према Правилнику о дигиталном геодетском плану („Сл. гласник РС“, број 43/04).

Уз наведено, Врховни суд истиче да се, на основу одредбе члана 84 став 1 тачка а) Закона о премјеру и катастру, права на непокретностима утврђују на основу стања уписаног у земљишној књизи, само ако се установи да тај упис одговара стварном стању, а општепозната је чињеница да стање уписано у земљишној књизи често не одговара стварном стању, па будући да су подаци из земљишне књиге непоуздани и да земљишна књига није ажурирана, онда је то и био један од кључних разлога да се отпочне са реализацијом Пројекта излагања података о непокретностима и успостављање нове катастарске евиденције. Из тих, а и других, горе наведених разлога, детаљно је објашњено одступање у површини предметне парцеле по новом премјеру у односу на површину земљишта по старом премјеру, па је неосновано позивање тужиоца на друго рјешење тужене у којем је тужена другачије поступила, јер суд није везан правним ставом тужене исказаним у рјешењу које није било предмет преиспитивања од стране суда. Стога је, правилно овај приговор тужиоца одбијен као неоснова.

Осим паушалног позивања тужиоца на повреду одредаба члана 6, 8 и 123 ЗОУП, тужилац не образлаже у чему се огледају повреде тих одредаба, већ понавља приговор који се тиче чињеничног стања, а о којем су се изјаснили прво тужена, а затим нижестепени суд одбијајући те приговоре као неосноване.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан од разлога њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40 став 1 истог закона, одбија као неоснован.

Будући да је захтјев тужиоца одбијен као неоснован, то му сходно одредби члана 6 Закона о измјенама и допунама Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 63/11) по начелу *argumentum a contrario*, не припадају трошкови управног спора, због чега је његов захтјев за накнаду трошкова састава захтјева одбијен као неоснован.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Едина Чупељић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић